

vacances del futur

(p. 156-159)

M: Ei, quant de temps!

N: Sí, des d'aquell estiu de 2010! Als campaments del Delta de l'Ebre, te'n recordes?

M: I tant, que bé ens ho vam passar!! Com ha canviat tot des d'aleshores!

N: Sí, malauradament...! Amb l'augment del nivell del mar, el Delta està pràcticament inundat, les aus ja no hi paren en els seus llargs viatges, i de les colònies permanents de flamencs ja no en queda res. I vosaltres, encara estiuegeu en aquell poblet de la costa?

M: No, fa uns quants anys que ja no hi anem. Les tempestes i les inundacions van destrossar les platges. Quan encara quedava una mica de sorra, l'aigua estava tan moguda i les onades eren tan grans, que sempre hi havia bandera vermella i no t'hi podies banyar. I tu? Segueixes viatjant als estius?

N: Doncs ja no massa, amb el risc freqüent de temporals, molts vols s'acaben anul·lant per mal temps.

M: Aquest estiu torna a estar prevista una onada de calor. Tocarà quedar-se a casa, no sortir massa i beure molta aigua com en els últims anys...

N: A l'escola no pensàvem que això poguéssim passar... Ens ho van dir i repetir en diverses ocasions: que havíem d'actuar, o seria massa tard...! Però ens quedava lluny tot això del reciclatge, de l'estalvi d'aigua i d'energia... Dèiem que eren uns pesats, que nosaltres ja teníem els nostres problemes i passàvem del tema completament! Semblava que parlessin de ciència ficció. D'una realitat molt llunyana... I no els vam fer cap mena de cas... Potser si aleshores haguéssim fet alguna cosa, ara seguiríem tenint platges boniques i el Delta seguiria conservant la seva riquesa...

M: Sí, i segurament els boscos no serien zones àrides i seques i hi podríem passejar sense perill d'incendis i a l'estiu podríem sortir al carrer com fèiem en aquelles èpoques... Fins i tot, potser encara quedarien óssos polars a l'Àrtic i granotes o gripaus a la bassa del darrere l'institut. I, fins i tot, potser els nostres fills podrien esquiar a pocs quilòmetres de casa com ho fèiem nosaltres...

N: Sí, al final sembla que tenien raó i no ens ho vam voler creure... I ara en paguem les conseqüències tal com ens havien advertit... Si encara fóssim a temps de rectificar...

full de respostes